A TANÁCS 2013/43/EU IRÁNYELVE

(2013. július 22.)

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a fordított adózás bizonyos, csalásra alkalmas termékek és szolgáltatások értékesítésére vonatkozó fakultatív és ideiglenes alkalmazása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel a Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A 2006/112/EK tanácsi irányelv ([3]) úgy rendelkezik, hogy a hozzáadottérték-adót (héa) a termékek vagy szolgáltatások adóztatandó értékesítését végző adóalany köteles megfizetni. Határokon átnyúló ügyletek és egyes nagy kockázatot jelentő belföldi ágazatok esetében azonban előírható, hogy a héafizetési kötelezettséget arra a személyre telepítsék, akinek a részére az adóköteles értékesítést teljesítették (fordított adózás).

(2) A héacsalások súlyosságára tekintettel lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok ideiglenes jelleggel olyan mechanizmust alkalmazzanak, amelynek keretében bizonyos termék- és szolgáltatáskategóriák esetében az adófizetési kötelezettség azon esetekben is telepíthető legyen arra a személyre, akinek a részére a termékek vagy szolgáltatások adóköteles értékesítését teljesítették, amikor ezek a kategóriák nem szerepelnek a 2006/112/EK irányelv 199. cikkének felsorolásában, vagy azokra nem vonatkoznak a tagállamok számára engedélyezett egyedi eltérések.

(3) E célból a Bizottság 2009-ben javaslatot terjesztett elő, amelyben felsorolta azokat a termékeket és szolgáltatásokat, amelyek esetében korlátozott ideig fordított adózás alkalmazható. A Tanács úgy döntött, hogy a javaslatot két részre osztja, és elfogadta a 2012/23/EU tanácsi irányelvet ([4]), amely azonban csak a kibocsátási egységekre korlátozódott, tekintettel arra, hogy a csalások kapcsán kialakult helyzet ebben az ágazatban azonnali reagálást tett szükségessé. A Tanács ezzel egy időben politikai kötelezettségvállalást tett arra vonatkozóan, hogy folytatja a bizottsági javaslat fennmaradó részére vonatkozó tárgyalásokat.

(4) Ezt követően egyéb ágazatokban is csalások történtek, ezért szükségessé vált a bizottsági javaslat fennmaradó részében foglalt, a fordított adózás hatálya alá vonható, előre meghatározott termékeket és szolgáltatásokat tartalmazó jegyzék bizonyos új termékekkel és szolgáltatásokkal való kiegészítése. A csalásokra különösen a gáz- és a villamosenergia-értékesítés, a távközlési szolgáltatások nyújtása, a videojáték-konzolok, a tábla PC-k és laptopok, a gabonafélék, az ipari növények – ezen belül az olajos magvak és a cukorrépa –, nyers- vagy félig feldolgozott fémek, köztük nemesfémek értékesítése kapcsán került sor.

(5) A fordított adózási mechanizmusnak az általános alkalmazástól eltérő bevezetése olyan termékek és szolgáltatások esetében, amelyek a közelmúltbeli tapasztalatok alapján különösen alkalmasak csalásra, nem érintheti hátrányosan a héarendszer alapelveit, mint például a többfázisú fizetést.

(6) Az előre meghatározott jegyzéket, amelyről a tagállamok választhatnak, azon termékekre és szolgáltatásokra kell korlátozni, amelyek a közelmúltbeli tapasztalatok alapján különösen alkalmasak a csalásra.

(7) A fordított adózási mechanizmus alkalmazása tekintetében a tagállamok döntési jogkörébe tartozik a mechanizmus alkalmazási feltételeinek megállapítása – ezen belül a küszöbértékek meghatározása, a terméket értékesítők, a szolgáltatást nyújtók, illetve a terméket beszerzők vagy a szolgáltatást igénybevevők azon kategóriáinak a meghatározása, amelyekre a mechanizmus vonatkozik –, valamint a mechanizmus részleges alkalmazása a kategóriákon belül.

(8) A fordított adózási mechanizmus addig alkalmazandó ideiglenes intézkedés, amíg rendelkezésre nem állnak olyan hosszabb távú jogalkotási megoldások, amelyek célja, hogy a héarendszert ellenállóbbá tegyék a héacsalások előfordulásával szemben, ezért helyénvaló, hogy a 2006/112/EK irányelv 199a. cikke alapján létrehozott fordított adózási mechanizmust csupán korlátozott időtartamig lehessen alkalmazni.

(9) Annak biztosítása érdekében, hogy a fordított adózást eléggé hosszú ideig lehessen alkalmazni ahhoz, hogy hatását kifejthesse, illetve hogy e hatás azután értékelhető legyen, a jelenleg hatályban lévő, 2015. június 30-ig tartó alkalmazási időszakot meg kell hosszabbítani. Hasonló módon későbbre kell halasztani az értékelési időszakra vonatkozó dátumot, illetve a csalások trendjeinek megváltozására vonatkozó jelentéstétel határidejét is.

([1]) HL C 341E, 2010.12.16., 81. o.
([2]) HL C 339., 2010.12.14., 41. o.
([3]) A tanács 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.)
([4]) A Tanács 2010. március 16-i 2010/23/EU irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a fordított adózási mechanizmus bizonyos csalásra alkalmas szolgáltatásokra vonatkozó választható és ideiglenes alkalmazása tekintetében történő módosításáról (HL L 72., 2010.3.20., 1. o.).

(10) Annak érdekében, hogy a fordított adózás fent meghatározott eseteiben való alkalmazására minden tagállamnak lehetősége legyen, a 2006/112/EK irányelvet módosítani kell e tekintetben.

(11) Mivel a javasolt intézkedés célját, nevezetesen a héacsalásoknak a meglévő uniós szabályoktól eltérő ideiglenes intézkedésekkel történő visszaszorítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.

(12) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 193. cikkben szereplő „194–199. cikkben" utalás helyébe a „194–199b cikkben" utalás lép.

2. A 199a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok 2018. december 31-ig, legalább kétéves időszakra előírhatják, hogy az alábbiakban felsorolt termékek és szolgáltatások esetében a héa megfizetéséért felelős személy az az adóalany, akinek a részére azokat értékesítették:"

b) az (1) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„c) engedélyezett hálózatokhoz kapcsolódó használatra készült vagy erre alkalmassá tett és meghatározott frekvencián üzemeltetett mobiltelefonok értékesítése, függetlenül esetleges egyéb felhasználási lehetőségeiktől;

d) integrált áramkörű eszközök, úgymint mikroprocesszorok és központi feldolgozó egységek értékesítése a végtermékbe történő beépítést megelőző állapotukban;

e) gáz és villamos energia a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott adóköteles viszonteladó részére történő értékesítése;

f) gáz- és villamosenergia tanúsítványok értékesítése;

g) a 24. cikk (2) bekezdésében meghatározott távközlési szolgáltatások nyújtása;

h) videojáték-konzolok, tábla PC-k és laptopok értékesítése;

i) gabonafélék és ipari növények – ideértve az olajos magvakat és a cukorrépát – értékesítése, amelyek eredeti állapotukban végső fogyasztásra általában alkalmatlanok;

j) nyers és félig feldolgozott fémek értékesítése, ideértve a nemesfémeket, amennyiben azok egyébként nem tartoznak a 199. cikk (1) bekezdés d) pontja, a 311–343. cikk szerinti, használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különös szabályozás vagy a 344–356. cikk szerinti, befektetési aranyra vonatkozó különös szabályozás hatálya alá."

c) a következő bekezdések kerülnek beillesztésre:

„(1a) A tagállamok megállapíthatják az (1) bekezdésben meghatározott mechanizmus alkalmazási feltételeit.

(1b) Az (1) bekezdésben meghatározott mechanizmust azzal a feltétellel lehet ezen bekezdés c)–j) pontjában felsorolt bármely termék értékesítésére vagy szolgáltatás nyújtására alkalmazni, ha az (1) bekezdésben meghatározott mechanizmus hatálya alá tartozó terméket értékesítő vagy szolgáltatást nyújtó adóalany számára megfelelő és hatékony jelentéstételi kötelezettséget írnak elő."

d) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok tájékoztatják a héabizottságot az (1) bekezdésben előírt mechanizmus alkalmazásáról annak bevezetésekor, és a héabizottság rendelkezésére bocsátják a következő információkat:

a) a mechanizmust alkalmazó intézkedés hatálya, a csalás típusa és jellemzői, továbbá a kísérő intézkedések részletes leírása, beleértve az adóalanyok jelentéstételi kötelezettségeit és az ellenőrző intézkedéseket;

b) az érintett adóalanyok számára a mechanizmus alkalmazásának bevezetéséről nyújtandó tájékoztatás érdekében hozott intézkedések;

c) azok az értékelési kritériumok, amelyek lehetővé teszik a mechanizmus alkalmazását megelőzően, illetve azt követően az (1) bekezdésben felsorolt termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatban elkövetett, illetve más termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatban elkövetett csalások összehasonlítását, valamint a más típusú csalárd tevékenységek tekintetében esetlegesen bekövetkezett növekedés felmérését;

d) a mechanizmust alkalmazó intézkedés alkalmazásának kezdete és érvényességének időtartama."

e) a (3) bekezdés első albekezdése első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdésben meghatározott mechanizmust alkalmazó tagállamok a (2) bekezdés c) pontjában előírt értékelési kritériumok alapján legkésőbb 2017. december 31-ig jelentést nyújtanak be a Bizottság számára.”

f) a (3) bekezdés második albekezdésében az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az intézkedés hatálya alá tartozó termékek értékesítésével és szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban elkövetett csalásokra gyakorolt hatás;”

g) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Minden tagállam, amely e cikk hatálybalépésének napjától kezdődően az (1) bekezdésben felsorolt termékek vagy szolgáltatások tekintetében elkövetett csalások trendjeiben saját területén változást észlel, erről legkésőbb 2017. június 30-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak.

(5) A Bizottság 2018. január 1-jéig átfogó értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács számára, az (1) bekezdésben megállapított mechanizmusnak a csalás elleni küzdelemre gyakorolt hatásairól.”

2. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

3. cikk

Ezt az irányelvet 2018. december 31-ig kell alkalmazni.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2013. július 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

C. ASHTON